

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباراد
بین بوم و بر زنده یک تن مباراد
همه سر به سرتون په کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک
۲۰۱۶ مارچ ۱۷

سلم مجلس(بی عمله وینا)

دجمعی په ورخ سهار، د ۵۴۵ هجری قمری کال دذی القعدي په یوویشتمه شیخ عبدالقادر(رضی الله تعالى عنہ) په
مدرسه کی داسی و فرمایل:

تاسوای ددی بشار او سیدونکو، هماگه نفاق ستاسو ترمنځ دیررواج موندلی، او یه اعمالو اوکرو کی موافقان لپشوى
دی. پرته له کرداره کفتار دکوم ارزښت او اعتبار در لودونکی ندی، داده ګه پشان ده چې یو کس اراده وکړي
ترڅو یو کارتسره کړي، ولی پای ته یې ونه رسوی. پرته له عمل وینا، ده ګه خونی پشان ده چې وراونه را بین توکی
ونلري او یا ده ګه خزانی پشان ده چې ترى کته پورته نشي، او یا پرته له شاهده او مدرکه ادعه، او یا پرته له روحه
وجود، او یا پرته له لاسوا پېښویت. داعمل روح هماگه اخلاص او توحید او ثبات او پایداری دقرآن پرا حکامو او درسول
اکرم صلی الله علیه وسلم د سنټوپه پېروی کی ده.

غفلت مه کوي، خانونه بدل کړي ترڅو مقصود او موخى ته ورسیروی، دخدای اوامر تسره کړي اوله منهیاتو لېږي والي
وکړي اوله مقدرات تسره جوړښت وکړي.

له خلکو څخه داسی کسان شته چې خپل زیونه دانس په زلال او به کوي، دقرب په مشاهده بی خوشحاله کوي، دقضا
اوقدر رنځونه او آلام نه احساسوی، او تل دالهی قدس په درگاه کی شاکره او منونکی وی، په تولو حالاتوکی چې نیک وی
یابد هیڅ اعراض نلري او هیڅ کله خوله په شکوی او شکایت نه خلاصوی، داسی کسان اندک دی، چې وجودونه بی له
لور-حقیقت-څخه برخمن ده.

کراونه او بلاؤ پر هر قوم نازلېږي، همدارنګه چې پر تاسونا زلېږي. ولی دخلکو ترمنځ داسی کسان شته چې
دصبرا او شکیبایی در لودونکی وی او خبئی نور بیا، له هغې په نیښته او دصبرله مقامه بی خبره وی. د مصیبت پرمھا
کمزوری ایمان ده ګه ماشوم په خیردی چې دهرڅه پروراندی بی تابی اونا آرامی بنئی. وله ځواکمن ایمان ده ګه رشید
او ببرومند ټوان په خیروی چې ده رستونزی پروراندی پایداری (تینګښت) کوي. د مقدرات پروراندی رضا او تسلیم
د پخوالی او عقلی بلوغ نښه ده، چې شخص په علم او آکا های خدای وینی او د غوښتنو پروراندی بی تسلیمیری.

دا ګاه زړه وجود په حق کې دفنا موجب ګرځی، او حق ته د باطن تسلیم دالهی عظمت او جلال د مشاهدی حالت دی. د خدای
مرد پدی حال کې له وجود او باطن څخه په تولیزه عاری (بې برخی) کېږي، او ځان د حق پروراندی وینی. د حق د جمال په
مشاهده کې له خانه بی خوده او ویلی کېږي، او کله چې د حق اراده فعلیت ته راشی، شلیدلی غری بی را تو لېږي، او بیا خپل

حالت ته راگرخی، پداسی یول چی دقیمات په ورخ دخلکو خپاره شوی غری اووراسته شوی هدوکی سره راتول اوژوندی کوي، اوسرافیل علیه السلام ته امرکیری چی ارواحگانی پکی پو کړي. هغه ورخ حق اواثبته ده. ولی دخداي دلای مردان چې په دنیا کی دقرب مقام ته رسیدلی، اوچی دحق دعظامت او جلال په مشاهده خپریزی، پرته له واسطی لومړی حالت ته راگرخی، په یوه نظرنابود او په بل نظر هست کېږي.

دوسنی او محبت حق دادی چی دخپل دوست او محبوب پروراندی له ئانه هیچ اراده او اختیارونلری، اوپرته ددوست دمهر، دنیا دژوندانه په ظواهره بوخت نشی. دخدای محبت یوه کوچنی خبره نده چی هرڅوک بی دعوه و کړي. دېرو خلکو دا ادعادرلوده ولی له هغې لیری و. او دېرو چی ادعایی نده کړی مقصود ته رسیدلی، دخدای له بندګاه هیڅوک تیت مه بولی او مه بی تحقیروی، حکه حق اسرا ر دنولو ترمنځ څباره دی، څوک نه پوهیږی چی تحقیرشوی کس داسرارو څخه کومه برخه لری اوکه نه. فروتنه اوسي اوله تکبر او حان غوښتنی څخه پر هیزوکړي. دغفلت له خوبه را پاڅي، حکه تاسو په ستر غفلت کی وینم، داسی چی تصورکوی چی چی محاسبه شوی یاست اوله پل صراته هم نیرشوی یاست، او خپل ټانونه م په جنت کی ترسترنکوشوی، دافریفتکی اوروپنانه غروردي.

له تاسو هریو چی دخای نافرمانی و کرہ، او دھگی په هکله یی سوچ و نه واھه او په توبه یی لاس پوری نکر، داسی انگیری چی گواکی گناهونه یی هیرشوی؟ نه خیر، هغه تولی ستاسو داعمالو په نامه کی دتیکه نیتی سره ثبت شوی.

قرن محاسبی او پوینتنی لاندی به راشی او دھرواره اولوی عمل پاداش او جز اید در کول کیری.

ای غافلانو ویشن شی، ای په خوب ویدو هوښيارشی، خانونه دخدای رحمت ته وراندی کړي. هرڅوک چې دګناه مرتكب شی اوپرادامه یې اصراروکړی اوتبه یې ونکړه اونadam نشو، اوتدارک اوچبران پسی راونه وت، اوږوازی یې دنیا پرته له آخرته اوپرته له خالقه یې خلک په نظرو، دېرژربه دکفرقادص اوپیک ورته راورسیږي.

پوه شی چې ستاسو ویره له فقر (غريبي) او هيله موبدانيه ده (يعني داسي کسان چې هرڅه په سترګوکي لري دننيا دشمني لرو او دېردي).

وای پرتا! حیرانی ده! روزی مفصوله او مقررده، نه کمیری اونه دیریوری، اونه تأخیر او تقدیم پیداکوی. ته له هغه څه شکایت لري چې خدای پاک یې تضمین کړي. په هغه څه چې ستا برخه نده هیله مند یې. دنیا پر مال ستا داحرص او آز، ته د علم او علماء له مجالسو محروم کړی یې، حکمه ویریزی چې مشتریان دی به دی کم شی اوله سود اور بحی به دی کمی وشی.

وای پرتا! ته دمور په غیرکی یوماشوم وی، آیا پوهیری چاتانه خواره درکول؟ او اوس دی پرخپل درهم اوديناء، خريد اوفروش، او دېبار پرواکمن تکیه کړي، ټول هغه څه چې پری باور لری اوله هرڅه چې ویره لری اویا دی اميد پری ټرلى، ستا دخدای په منزله دی. ټول هغه څه چې خپله کتبه او زیان ورپوری ترلى بولی اوله دی غافل بې چې خدای عزوجل ده رخه ترسره کونکی دی، په حکم کې ستا خدایان دی.

دیزره دخپلو اعمالو پایلی و گوری، تبارک و تعالی خدای به دی بینایی اوشنوائی اوثروت اوشه درخخه و اخلي، او په هرخه چي داعتماد کري له تاسلب کري، ستاونورو ترمنج به واتن ايجادکري، او زironه به يى ستاپروراندي سخت کري، اوله کار او شغله به دی لري کري، تولی دروازى به دی پرمخ و ترى، داسى چي تل به يوه دره و بل ته مخ اروى، ولی هيچوک به نه درته گوله یودى درکري، اونه به درسره يوه ذره محبت و کري، اوکه له خدایه هم غوبنته و کري اجابت به نشي، داتیول دمتعال خدای پروراندي ستا دشرك اوپر مخلوق ستا داعتماد اوله خلکو دنعمتونو دغوبنتى اودخدای پروراندى دعصيان ترسره کول دخلکو دخوشحالولو لپاره، ستا لمن به ونيسي. وينى چي بيرى خلک پردى ورخ گرفتارشوي اواغلب له دونه هماگه گناهكاران او عاصيان دى. ولی ندوی له يلى داسى كسان هم شته چي دخپلو

اعمالو څخه پښیمانه اونادم دی او درینتینی توبی پواسطه حق خواته را ګرځی، خدای پاک هم دوى ته درحمت په سترګه ګورى، او په څېل لطف او کرم ددوی توبه منی.

ای خلکو ژرترژره توبه و باسی، ای علماو ای دین پوهانو، ای زاهدانو، پوه شی چې ھیڅوک له تاسو له توبی بی نیازه ندی، ستا سو له خبرونو او حلالو څخه خبریم، څه دژوند او څه دمرگ پروخت. هرکله که دستاسو دکارپه پیل کی له ستونزو سره مخ و م، ستاسو دمرگ پر محال راته ځرکنديري. که ستاسو دمال او شتمنی اندازه ماته ناخړکنده وی، نو دصرف څای ته یې ګورم، که دزن او فرزند، فقارو دخلکو دخیر بشنکنې په لاره کی مصرف شی نو پوهیرم چې اصل بی دحالو څخه دی، او که دصدیقینو چې دحق دخواصو څخه دی په لاره کی مصرف شی، پوهیرم چې دغه مال پر خدای دتوکل په پایله کی لاس ته راغلی او مطلق حلال دی. زه ستاسو سره په بازارونو کی نه یم، ولی متعال خدای دحالو او حرامو دېېزندنی لاری راته بنولی دی.

(ای دخای بنده) ودارشه له دی نه چې متعال خدای ستا په زړه کی پرته له ځانه ووبنی او خواردی ګری. ودارشه چې په زړه کی غیر خدای، او غیر خدای ته اميد او بنا مهرله غیر خدای سره ووبنی. زړونه موپرته له خدایه له غیر وتش ګری، سوداوزیان پرته له خدایه له بل څخه مه غواړی. تاسو دخای په خونه کی یاست او دده میلمانه یاست.

(ای دخای بنده) هرڅه چې ددینا له ظاهری بنکلاخه ګوری او په هغې زړه نږۍ، پوه شه هغه نیمګړی او ستاخه دباز خواست وردی. رینتینی مهر هغه دی چې دبلون ورنوی، او هغه یوازی دخای حب دی، چې دباطن په سترګو لیدای شی. او دانواع خدای دوستی دصدیقینو او عاملو علماو ده، چې په کامل یقین سره دخای مینه کوي، او په پایله کی بی پردي دباطن له سترګولیري کېږي. دېردي.

لویه خدایه څېل محبت له غفوی او عافیت سره زموند نصیب و ګرځوی.

ستاسو روزی او دنیوی قسمتونه او پرخی له خدای سره و دیعه دی، هرکله که ده ګی دوصول اجازه درته و رسیرو نو هیڅوک هم پردي قادرندی چې هغه منع کړی او مخنیوی بی وکړي. باید پره ګه چا و خاندی او احمق بی و بولی چې دمقوسمی روزی په طلب او پایابی دتحویل زمان نوی رسیدلای، بیهوده زیارباسی او لاله‌اند وی.

(ای قومه) دنیاله با به مخ واروی او دحق درگاه ته مخ را وړی، نو هغه وخت به دنیاستاپېرو او تابع و ګرځی. له خدی عزوجل څخه و غواړی دعقل نعمت درته ارزانی کړي.

هرکله که دنیا او لبائ الله (رحمت الله عليهم اجمعين) ته مخ را وړوی، هغې ته وابی ټه او پل چاته فرب اودوکه و رکړه، مونزته ليدلی بی او پېژندوی، مونزه مه آزمایینت کوه، ستامخ مولیدلی، څېلې بنکله مونزته مه بنکاره کوه، ټکه ستا بنکلاوی ده ګی و چ امنځ تشي بت پشان دی چې له محتوى خالی وی، له روحه پرته جسم.

ته پرته له معنی ظاهرلري، دلیدو رخسارنلري، رینتیني او دلیدوور بنکلا دا خرت ده. هرکله که دنیا بدی دوى ته بنکاره شی تری تښتی. بیابانونو، دښتو، خرابه و، او غارونو ته پناه وری اوله دغسی ځایونو سره انس اخلي. له فرشتو او غېبی موجوداتو سره اړیکی تینګوی.

صادق مرید دارادت په مقام کی دکارپه پیل کی، دخلکو له لیدو او ددوی دویناو داوریدو، او دنیا دظواهريوی ذرى دلیدو څخه اکراه کوي. نشی کولای چې څه ووبنی، زړه بی پریسانه او عقل بی غائبه او سترګي بی تیاره دی، ترڅو چې حق درحمت لاس بی پرسراکش شی، او سکون او باطنی آرامش ته و رسیرو. ټل دستانو په څيردي، ترڅو چې دانس بوی بی ترسپور موشی او هوبنیارشی. او چې توحید، اخلاص او دحق معرفت بی په زړه کی څای ونبو، دخلکو داموراتو پروراندی ثبات او پراخی ورته حاصلېری، الهي تو انبخش ټواک ورته را خی، او دی دخلکو پر تولو ستونزو او معضلاتو

دتحمل لپاره توانا اوخواکمن کوي. خلکو ته نیزدی کيږي اوچول همت يې يوازى ددوی لارښونه وي، پداسي حال کي چې یوه لحظه هم دحق دیاد څخه غافله نه وي.

مبندی زاحد له خلکو گريزانه وي، اما کامل زاحد له خلکو نه تبنتی اودوی ځانته رابولي، ځکه چې کامله الهی معرفت بې ترلاسه کري، نوځکه له خلکوسره دنیزدی والی او مصاحبت څخه نه ويرېږي. هرچاچي خدای په رینستيني وپېژانده نه له څه ويرېږي اونه تبنته کوي، اونه له چاځخه دارکوي. مبندی له فاسقانو اونافرمانانو تبنتی، ولی کمال ته رسيدلي هغوي رابولي، ځکه پوهېږي چې د نارو غيو دوايې له دوى سره ده، نوځکه یوه له دوى (دخدای رحمت دی پري وي) په دی هکله فرمالي: پرته له رینستيني عارفه، څوی دفاسقانو پروراندي لېخند نه وه.

دھرچاچي پېژندکلوی دحق په نسبت بشپړه شوه، دهغى لومي په دول کيږي چې خلک ددوی له دریابه بنکارکوي، او داسی څواک ورته ورکول کيږي چې شيطان اولبنکري ماتي، او خلک ددوی له لاسه وژغوري.

ای هغه چاچي په جاهلانه عزلت(ګوشه نشيني) لاس پوري کري، راشه او زما خبروته غورونيسه، اى دھمکي دمخ زاھدانو، مخکي راشي او خپلې صومعې ورانۍ کري، ماته رانېږدې شي. تاسو خلوت غوره کري، ولی پرته له اغیزې اوګکي. راشي او د حکمت او اندرز ميوه وڅکي. خدای دناسو وېبني. دخان لپاره تاسو نه رانېږدې کوم، بلکي ستاسو مصلحت پکي وينم.

(ای دخای بنده) دیوه صنعت او هنر دزدہ کري لپاره باید درنځونو اوستونزو زړ غم ولري، نوباید دهغى نه ماتیدونکي روحانۍ کلا دجورو لو لپاره باید زرڅله زغم او تحمل ولري. اوکله چې دروحانۍ کلا په ساخت او ساز اوورانولو کي فاني شوي، نو خدای عزَّ وجلَّ به داسی کلادرته جوره کري چې هيچ ویراني او خرابي ونلري.

(ای قومه) کله به دعقل خراغ دڅپلي لاري کي روښانه کوي؟ کله به هغه کس چې دحق خوانه روان دي، درک کوي؟ دحق دلاري دمریدانو په لئه کي اوسي، هرکله که مو هغوي و موندل نوپه خان او زيره یې خدمت ته ملاوتري، دحق مریدان ظاهري نښانونه او دلنوازه بويونه لري، خيری یې روښانه وي، ولی دنه پېژندنې نارو غي ستاسو دفهم او د راک ستړګي نیولې، چې نشي کولاي د صديق او زندiq، ترمنځ تو پير قابل شي. تاسي نشي تو انيډلاي چې د حلالو او حرامو، سمی او غيرسمی، مشرک او موحد، عاصي او مطيع ، دحق دمرید او د خاق دمرید، ترمنځ تو پير و پېژنې.

هغه بزرگان چې په په خپل علم عامل وي، خدمت يې وکري، ترڅوچي مسایل او قضايا وي څرنګه چې هغوي دي، درو پېژنې. دالهي اقدس ذات په پېژندنه کي زيارو ګالي، هغه و پېژنې او مبنې بي وکري. که قادرنه ياست چې خدای په ظاهری ستړګو ګوري، نو د باطن په ستړګو هغه و ګوري. هرکله که خدایي نعمتونه په نظرکي ولري، دضرورت په خاطر هغى ته علاقه ولري، پېغمبر اکرم(صلی الله عليه وسلم) فرمالي: (أَحَبُوا اللَّهُ يُعِذِّنُكُمْ مِنْ نِعَمِهِ، وَأَحِبُّونِي بِحُبِّ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لِي)-«له دي کبله خدای ګران وګنې چې تاسو يې دڅپلو نعمتونو څخه بهره مند کري ياست، او ما هم زماسره دخای دعنایت په سبب مينه وکري».

(ای قومه) هغه ورڅه مو په يادر او رې چې دمور په نس کي وي، او خدای تاسو ته له څپلو نعمتونو څخه خواره درکول. او دمور دنس څخه تر را بهر کيدو وروسته یې درته څواک او توان درو باښه، او د طاعت روزي یې ستاسو نصيب و ګرځوله، ترڅوبي د ګران رسول(صلی الله عليه وسلم) له پېروانو څخه و ګرڅولي، درسول دوستي او سپاس دخای سپاس او دوستي د.

هرکله که دنعمتونو حصول موله خدايه و ګانه، دخلکو د عطا دوستي به موله زړونو و وزړ.

دخای عارف، خدای د باطن په ستړګو ښې، او تولی نیکي او ناخوبنې له لوری بولی. نوری ستړګي نه ورته پاتي کيږي چې د نورو نیکي او بدي نورو ته نسبت ورکري. هر نیک او بدي چې له خلکو ووینې، هغه تول دخای څواک او غوبنټي ته

محول کوی. لیرلید(دیدگاه) له خلکوو خالق ته لیرد کوی. دشروعی حدود او حقوق په توله سره ترسره کوی، دشريعت يو وروکی حکم هم نه ضایع کوي، دعارف پام دم په دم له خلکو نه دخالق لورته ایروں کيروی، ترڅوچی کاملا له خلکو سره پريکړون اوله خالق سره پيوند کيروی اوپرده متوكل کيروی.

دخلکو عطا او بخشش منقی کوي، او هرڅه چې ده را له لوري ورته ورسيري ، دحق دعنایت له لوري يې ګني. عقل او اراده يې استواره کيروی او د کامل عقل په نعمت سره دخداي له لوري نائل کيروی.

ای چاچي ئان دخلکو پروراندي فقير بولي، او خلک له خدای سره شريک کوي، له هغی ورځی و دارشه چې مرک به درپسی راشی اوته به هم په هماغه حالت کی پاتی شی، خدای عز وجل دخپل رحمت دروازی ده ټوپوراندي چې پدی حال کی وی نه پرانیزی، ټکه پر هغوبندکانو چې په خلکو تکیه کوي په غوشه دی.

پرتالازمه ده چې لومړی دی له خپله نفسه څخه تجرد پیداکړي، وروسته له خلکو، بیا له دنيا او بالاخره له آخرته هم، هغه وخت لیری والي له هرڅه، پرته دحق داقدس ذاته. که دمولا دقرب غوښتونکي بې، باید له ځانه، له فکرونو او سوچونو، اوله پريشانه ويناوو لیری والي وکړي.

واي پرتا! په خپله عبادتگاه کی ناست بې، اما زره دی دخلکو په کورونو او سترګي دی ددوی بخشش او بذل ته دی!
خپل ورڅ دی تباہ کړي اوله معنی او محتوى تشن صورت ته ورته بې.

له هغه څه سره چې خدای ستالپاره نده بنایسته کړي، انس مه نیسه، ټکه که خدای ده ګډ اهلیت درته اعطانکړي، نه ته اونه کوم بل کس پدی نتوانیو چې هغی ته لاس رسی پیداکړي. که خدای هر کله دیوه کاراراده و فرمایي هغه به درته آسانه کړي.

ترڅوچی دی زره بینا، او زره دله غېرو تشن نشي، خلوت او یوازیتوب درته ګټه نه رسوی.

خدایه ما په هغه څه چې وايم بهرمند و ګرځوه، اونور په هغه څه چې وايم او دوی بې اوری بریالي و فرمایه! آمين.
«ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار».